

Függelék

Nyitrai püspöki birtokok

Bars vármegye

Horo, azonos lehet Haróval (más néven Horó), melyet a nyitrai egyház 1322-ben kapott meg a Trencsén megyei Ádám fia Semragdus ispántól.¹ Ez esetben a mára elpusztult település a vármegye középső részén, Bars várától délnyugati irányban² helyezkedett el. Endréd, Kálna, Várad, Lök és Pél között feküdt, Várad határosaként 1306-ban és 1322-ben is leiratták.³ 1333-ban a nyitrai egyház régóta lakatlan birtoka, amit Mieszko nyitrai püspök harminc évre negyven bécsi dénár M.-ért elzálogosított Domokos trencsényi alispánnak és várnagynak Leveleddel együtt.⁴ A püspök feltételül szabta, hogy a harminc év leteltével egy év álljon rendelkezésére a visszaváltásra negyven M.-ért, s abban az esetben, ha ezt nem tenné, Domokos mesternek, vagy utódainak évente kettő M. ellenében feudumként van lehetőségük Horo birtoklására.⁵ A két birtok elzálogosítása a nyitrai székesegyház újjáépítése és az egyház jövedelmeinek helyreállítása érdekében történt.⁶

Leveled (Leweled), település a vármegye délnyugati részén, Fajkúrttel szomszédos;⁷ lásd Horo.

Hont vármegye

Bát (Baath, mai nevén Bátorvce⁸), napjainkban község, Bakabányától délre, Lévától légvonalban tizennégy kilométerre, északkeletre.⁹ 1329. január 25-én kelt oklevelében I. Károly király a réveknél, vizeknél, illetve másutt szedett vámjainak tizedét – Galgócéval és Hontéval egyetemben – visszaadta a mindenkori nyitrai püspöknek.¹⁰

¹Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I-IV. Bp. 1987. I. 446-447.

²Hoffmann István: Korai magyar helynévszótár 1000-1350. Debrecen 2005. 123.

³Györffy György: Az Árpád-kori i. m. 446-447.

⁴AOKl XVII. 92. sz.

⁵AOKl XVII. 92. sz.

⁶Lásd még AOKl XVII. 232. sz.

⁷Hoffmann István: Korai magyar i. m. 174.

⁸AOKl XIII. 48. sz.

⁹Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I-IV. Bp. 1987. III. 178.

¹⁰AOKl XIII. 48. sz.

Hont (-vár, Hunth,¹¹ mai nevén Hont), napjainkban község Ipolyságtól délkeleti irányban;¹² lásd Bát.

Nyitra vármegye

Köröskény (Kyskuruskyn, de ezen kívül Alsó-, illetve Felső-, előtaggal is megjelenik; ma Dolné Krskany, valamint Horné Krskany). Napjainkra már egyik sem önálló falu, beolvadtak Nyitra városába, a központtól délre helyezkednek el.¹³ Püspöki birtok volt; 1329-ben Mieszko püspök szerette volna eladni, a káptalan hozzájárulását viszont nem kapta meg.¹⁴

Galgóc (Golgouch, mai nevén Hlohovec), másképp Golgotha, vagy Szolgagyőr,¹⁵ vár és település; lásd Bát.

Práznóc (Preznouch, mai nevén Praznovce), község Nagytapolcsánytól északkeletre.¹⁶ 1333-ban Isyp fia András végrendeletében Práznóc nevezetű birtokát a malmokkal együtt a nyitrai püspökségnek adta.¹⁷

Veszprémi püspöki birtokok

Bodrog vármegye

Asszonyfalva (Azzunfolua), napjainkban Bajától észak-északnyugatra elterülő pusztaság Decs közelében.¹⁸ 1338-ban a Rád (Raad) nembéli, kisbéri István mester fia, Leukus, Mieszko korábbi segítségéért – és öt budai márka dénár készpénzért – neki és az őt követő veszprémi püspököknek adta a faluban birtokolt földrészét. Ehhez öt darab halászhely is tartozott: Zerem, Karamoch, Dabra, Agastow és Kokoth.¹⁹

Esztergom vármegye

¹¹AOkI XIII. 48. sz.

¹²Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I-IV. Bp. 1987. III. 200-203.

¹³Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I-IV. Bp. 1998. IV. 333.

¹⁴AOkI XII. 16-17. sz. között

¹⁵Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I-IV. Bp. 1998. IV. 383-390.

¹⁶Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I-IV. Bp. 1998. IV. 447.

¹⁷AOkI XVII. 317. sz.

¹⁸Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza I-IV. Bp. 1987. I. 708.

¹⁹AOkI XXII. 515. sz.

Szentmiklós (Scenthmiclos, BessenevZenthmiklos), a Keselyűfészek folyó, más néven a Sárvíz mellett feküdt. Napjainkban Sárszentmiklós néven Sárbogárd városának része. Püspöki birtok volt 1342-ig, mikor Mieszko püspök Fánccsal együtt elcserélte János fehérvári örkanonokkal, Pál kanonokkal, illetve testvéreikkel.³² Helyesebben, kívánta elcserélni, ugyanis 1343-ra még nem történt meg a birtokcsere, sőt a veszprémi káptalan tiltakozott ez (s általában a püspökség akármely birtokának, birtokrészének bármiféle elidegenítése) ellen.³³

Fáncs (Fanch), a Keselyűfészek, közismertebb nevén a Sárvíz melletti birtok.³⁴ Köznemesek, illetve a veszprémi püspökség közösen birtokolták 1342-ig.³⁵ Önállóságát ugyancsak elvesztette, ma Sáregres északi része.³⁶ Említését lásd Szentmiklós.

Somogy vármegye

Ocsman (Ochman, mai nevén Ocsmánd, vagy Ocsmány), napjainkban pusztá, Nagyberény és Som községektől déli irányban terül el.³⁷ A mindenkori veszprémi püspöknek volt némi része a birtokban, ugyanis 1336-ban a velikei Tamás fia, Beke mester ezen részt leszámítva adta Ocsmant Vgal-i Ivánka fiának, Pál mester országbírói prothonotariusnak és fivéreinek.³⁸

Zics (Zych), Csaba, Kapoly és Orbolcz birtokok vidékén feküdt, napjainkban is létező község, ugyancsak Somogy megyében.³⁹ Mieszko veszprémi püspöknek – nagy valószínűséggel magán – birtoka volt itt, ezért 1337-ben Olup mestert, aki királyi adományként kapta Zicset, tiltotta az elfoglalásától, illetőleg bármiféle, a birtokot érintő jogügylettől.⁴⁰

Berény (Berey), Endréd, illetőleg Lullya környékén helyezkedett el;⁴¹ napjaink Nagyberénye. 1338-ban Bolugh fia András fia: András pereskedett a veszprémi püspökkel, ugyanis ő örökjogon neki járónak, Mieszko viszont a mindenkori püspök tulajdonának mondott egy darab földet a településen.⁴²

³²AOkl XXVI. 91. sz.

³³AOkl XXVII. 171. sz.

³⁴AOkl XXVI. 91. sz.

³⁵*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Fejér vármegye i.m.

³⁶Sárbogárd város története. Szerk. Farkas Gábor. Sárbogárd 1989. 386-389.

³⁷*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Csanki-csanki-dezso-magyarorszag-tortenelmi-foldrajza-a-hunyadiak-koraban-1/ii-kotet-32A7/somogyvarmegye-539A/helysegei-53EC/>, letöltés 2022. dec. 16.

³⁸AOkl XX. 49. sz.

³⁹*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Somogy vármegye i.m.

⁴⁰AOkl XXI. 248. sz.

⁴¹*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Somogy vármegye i.m.

⁴²AOkl XXII. 112. sz.

Nagycsepely (Chepel), ma is létező község, Balatonboglár városától kevesebb, mint tizennégy kilométerre délkeleti irányban. 1339-ben Mieszko püspök magának (és leendő püspöki utódainak) iktattatta volna, azonban Varangh-i Benchench fia János fiai a Nagycsepelyen található hat falkastrum méretű kaszáló esetében ennek ellentmondtak. A testvérek állították, hogy a kaszáló az ő birtokuk határában helyezkedik el, s így őket illeti, az általuk bemutatott privilégium viszont nem foglalta magában Nagycsepely határait. Először az a döntés született, miszerint Mieszko püspöknek esküt kell tennie arról, hogy a kaszáló Nagycsepelyhez tartozik, ezáltal a mindenkori püspöké,⁴³ végül azonban János fiai ehhez nem ragaszkodtak, s a kaszálót a tíz hold földdel eskü nélkül átadták. Cserébe Mieszko a kaszálóból két falcastrum méretű részt meghagyott nekik.⁴⁴

Kötcse (Kekche, de előfordul Kékce alakban is), napjainkban is létező község ugyanezen a néven, Somogy megye északkeleti sarkában.⁴⁵ Nagycsepellyel együtt e birtokot is a mindenkori veszprémi püspöknek iktatták volna, amikor Varangh-i Benchench fia János fiai egybizonyos tíz hold föld miatt kifejezték tiltakozásukat, azt saját birtokrészüknek mondták. Azonban a bemutatott privilégiumuk nem tartalmazta Kötcse birtok nevét, így Mieszko püspöknek a nagycsepelyi kaszálóé mellett⁴⁶ a tíz hold föld ügyében is esküt kellett volna tennie június 30-án⁴⁷, ha János fiai át nem engedik neki.

Tolna vármegye

Tőfételő (Tuufetelew, Twfceleu, más néven Tefételő, vagy Tefékelő), Bedeggel együtt tesznek róla említést.⁴⁸ Tőfételő az Anjou-kori Oklevéltár névmutatója⁴⁹ szerint Veszprém vármegyében terül el, Veszprémbe viszont nem található ilyen nevű birtok – ellentétben Tolnával. Csánki Dezső is leírja,⁵⁰ hogy a Hunyadiak korában a veszprémi püspökség azonos nevű települést birtokolt Tolna vármegyében. E birtok a mai Koppányszántó és Bedegkér környékén lehetett. Nem mellesleg két évvel korábban, 1337-ben⁵¹ a fehérvári és a dömösi

⁴³AOkI XXIII. 379. sz.

⁴⁴AOkI XXIII. 423. sz.

⁴⁵*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Somogy vármegye i.m.

⁴⁶Lásd Nagycsepely.

⁴⁷AOkI XXIII. 379. sz.

⁴⁸AOkI XXIII. 392. sz.

⁴⁹AOkI XXIII. 473. o.

⁵⁰*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – [⁵¹AOkI XXI. 326. sz.](https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Csanki-csanki-dezso-magyarorszag-tortenelmi-foldrajza-a-hunyadiak-koraban-1/iii-kotet-62BB/tolnavarmegye-777A/helysegei-777C1/?list=eyJmaWx0ZXJzIjogeyJNVSI6IFsiTkZPX0tPTlIfQ3NhbmtpXzEiXX0sICJxdWVyeSI6ICJUdXVmZXRlbGV3In0, letöltés ideje 2022. dec. 18.</p></div><div data-bbox=)

prépostot a nádor elé idézték a veszprémi püspök ellenében, miután ezek ellentmondtak a Tolna megyei Bedeg és Tőfételő határai bejárásának. Nézetem szerint a névmutatóban tévedés történt, valójában az 1337-ben és 1339-ben említett birtokok megegyeznek, következésképpen Tőfételő és Bedeg tolnai birtokok, nem veszprémiek. Gyanítható, hogy Tőfételő Mieszko püspök magánbirtoka volt.

Bedeg, melynek határát – Tőfételőével egyetemben – be akarták járni 1337. június 10-én,⁵² csakhogy a fehérvári káptalan, valamint a dömösi prépost ennek ellentmondtak. A tiltakozókat beidézték a nádorhoz, szemben Mieszko veszprémi püspökkel. Két évvel később⁵³ a püspök Keer-i Egyeddel pereskedett ugyanezen birtokokon lévő földrész ügyében. A bejárás során négy ekényi szántóföldet számoltak össze, de minthogy maguk nem tudták felbecsülni, a feladatot a nádorra bízta.⁵⁴ Az Anjou-kori Oklevéltár névmutatójával⁵⁵ ellentétben, véleményem szerint a mai Bedegkér egykori Bedeg nevű településrésze szerepelhet az oklevélben. Ez esetben a somogyi határ közelében, Tamásitól nyugatra terülhetett el a birtok, mely jó eséllyel Mieszko magánbirtoka volt.⁵⁶

Csát (Chaat, vagy Chath), egykor önálló falu, napjainkban csupán pusztá, melyet Csádnak neveznek.⁵⁷ Feltehetően a mai Koppányszántótól délre terült el. Az itteni birtok kapcsán Márton dömösi prépost hosszúra nyúlt perbe vitte Mieszko veszprémi püspököt. A per végül megegyezéssel zárult 1342-ben; a püspök nyolc telekről, az erdők, a szőlősök és más hegyek feléről, a szántóföldek és rétek harmadáról lemondott a prépost javára, a templomot, a legelőket, illetve a folyót pedig közös használatban hagyták.⁵⁸ Csát nem Mieszko magánbirtoka lett, hanem a mindenkori püspöké.

Veszprém vármegye

Potvására (Pothwasara, más néven Patvására), napjainkban Papvásárja nevezetű pusztá, ugyancsak Veszprém megyében, Litér és Papkeszi községek között helyezkedik el.⁵⁹ Mieszko

⁵²AOkl XXI. 326. sz.

⁵³AOkl XXIII. 381. sz.

⁵⁴AOkl XXIII. 392. sz.

⁵⁵AOkl XXIII. 366. o.

⁵⁶Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Tolna vármegye i.m.

⁵⁷Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Tolna vármegye i.m.

⁵⁸AOkl XXVI. 300. sz.

⁵⁹Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában –

veszprémi püspöki székbe kerülésekor a B. Affra vértanú-oltár nem rendelkezett bevétellel, ezért püspöki javai közül a Potvásárának nevezett falu tizedét a településhez tartozó szőlővel neki adta.⁶⁰

Berény (Zaarbereyn), később Vörösberény⁶¹ falu Szentkirályszabadja szomszédságában, ma Balatonalmádi egyik városrésze. Miután Zlaudus veszprémi püspökkel folytatott csere keretében hozzájutottak, 1338-ig Heym fiai birtokoltak itt földeket. Akkor azonban egy birtokperben fény derül rá, hogy az éppen regnáló püspök, Mieszko nem tudja az elődje cseréjét szavatolni, holott Zlaudus püspök szavatosságot vállalt. Így aztán a cserét vissza kellett vonni, s Berény – erdeivel, kaszálóival, halászhelyeivel együtt – újra püspöki birtok lett.⁶²

Kajár (Kayar), a Balaton mentén, megegyezik napjaink Balatonfőkajárjával, Enyingtől északnyugati irányban, Lepsény szomszédságában találjuk.⁶³ A település valamekkora része püspöki birtok lehetett, mert amikor 1343-ban Herric fia: Jánost iktatták volna be egy itteni birtokrészbe, a veszprémi püspök nevében officiálisnak ennek ellentmondott.⁶⁴

Kér (Keer), Hajmáskér néven ma is létező település, Veszprém és Várpalota között fekszik.⁶⁵ 1343-ban Mieszko püspök Bala-i Herric fiaival, Jánossal és Miklóssal szemben pereskedett e birtok ügyében.⁶⁶

Zala vármegye

Gyulakeszi (Chomkezy, Felkezy, Kezw), napjainkban is létező község Veszprém megyében, Tapolca szomszédságában. A veszprémi püspöknek és a káptalannak is volt birtoka a településen, melyet 1335-ben – a székesfehérvári keresztes konvent tanúskodását követően – a királyi ember meghatározta, illetve visszavett, anélkül, hogy a bármelyikük tudott volna erről.⁶⁷ 1340-ben Mieszko püspök és a veszprémi káptalan ládi nemesekkel állt perben⁶⁸ bizonyos gyulakeszi birtokrészek miatt, melyek egy malmot, hat telket, kilencvenöt hold szántóföldet, egy nyolc falcastrum méretű kaszálót, illetőleg három műveletlen szőlőt foglaltak magukban.⁶⁹ A per megegyezéssel zárult, miután a püspök és a káptalan oklevelek segítségével

⁶⁰AOkl XX. 346. sz.

⁶¹Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Veszprém vármegye i.m.

⁶²AOkl XXII. 554. sz.

⁶³Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Veszprém vármegye i.m.

⁶⁴AOkl XXVII. 92. sz.

⁶⁵Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Veszprém vármegye i.m.

⁶⁶AOkl XXVII. 579. sz.

⁶⁷AOkl XIX. 511. sz.

⁶⁸AOkl XXIV. 370. sz.

⁶⁹AOkl XXIV. 396. sz.

bebizonyították, hogy a malom, a közvetlenül mellette fekvő két telekhely, a szántóföldből nyolcvan hold, két szőlő és a kaszáló az ő tulajdonuk. Csakhogy ezen részeket a ládi nemesek elzálogosították, s így örökítették át aztán a püspöknek és a káptalannak, ami újabb perhez vezetett, ezúttal a Vérbulcsú nemzetségbéli Ládi Jánossal és unokatestvérével, Istvánnal. Végül – 60 M. széles dénár ellenében – a püspök és a káptalan visszaadta nekik a birtokot.⁷⁰ Mindezen 1340-es eseményekre két magyarázat kínálkozik. Vagy különböző birtokrészeket zálogosítottak el a ládi nemesek a káptalannak és a püspöknek, vagy ugyanazon területeket a püspök és a káptalan közösen vette zálogba. Valószínűbbnek tűnik, hogy külön ügyleteket zártak le egyetlen oklevéllel. Gyulakeszi lehetett az a település, ahová 1342-ben István fia, Tamás, illetve Dyzl-i Tywan fiai, Pál és János költöztek, miután a plébániától távoleső nemesi birtokuk egy részét elcserélték a veszprémi püspök jobbágynak itteni telkére.⁷¹

Pacsa (Pacha), egykor Szabar mezőváros tartozéka; ma is létezik, Zalaapátitól nyugatra található.⁷² 1337-ben Szent György vértanú tiszteletére szentelt egyházát a király és a királyné parancsára Mieszko veszprémi püspök oltalmába fogadta minden tartozékával – köztük Dusnok és Isabor falvak kápolnáival – együtt.⁷³

Dusnok (Dusnuk), egykor a pacasai anyaegyházhoz tartozó falu,⁷⁴ napjainkban Pölöskefő község része, Nagykanizsától tizenöt kilométerre, északra. Lásd Pacsa.

Isabor (másképpen Isebor), napjainkra elpusztult falu, mely egykor⁷⁵ Zalaapáti és Pacsa területén feküdhett.⁷⁶ Szent Pál apostol megtérésének tiszteletére szentelt kápolnával rendelkezett, mely a pacasai anyaegyház alá tartozott.⁷⁷ Lásd Pacsa.

Nevegý/Nivegy (Nemeg); egy egész völgy, falvak sora értendő alatta.⁷⁸ A megye északkeleti sarkában helyezkedett el, a Balaton-felvidék középső részén, a Csicsói-medencének is nevezett területen. Napjainkban is létező települései közé tartozik többek között Balatoncsicsó, illetve Szentjakabfa.⁷⁹ Miután Heym fiaitól csere keretében megszerzi, 1338-ig a veszprémi püspöki földek terülnek itt el. Akkor azonban a Berény-perben⁸⁰ fény derül rá, hogy az éppen regnáló

⁷⁰AOkl XXIV. 762. sz.

⁷¹AOkl XXVI. 226. sz.

⁷²*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Zala vármegye i.m.

⁷³AOkl XXI. 298. sz.

⁷⁴AOkl XXI. 298. sz.

⁷⁵*Plihál Katalin*: Thury György kanizsai főkapitány emléke térképeken. *Hadtudomány* 31. (2021) 4. sz. 57–69.

⁷⁶*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Zala vármegye i.m.

⁷⁷AOkl XXI. 298. sz.

⁷⁸*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Zala vármegye i.m.

⁷⁹*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Zala vármegye i.m.

⁸⁰Lásd Berény, Veszprém vármegye.

püspök, Mieszko oklevél hiányában nem tudja Heym fiait szavatolni, holott elődje a birtokcserekor szavatosságot vállalt erre. Így aztán, a cseréről szóló oklevélnek megfelelően, azt visszavonták. Mieszko a Nevegy/Nivegy völgyben fekvő földeket visszaadta Heym fiainak⁸¹, akiknek a birtokba iktatását elrendelték.⁸² Azonban a visszkapott birtok behatárolása, s így a Mieszko veszprémi püspök elleni per áthúzódott a következő évre is.⁸³

Nyirád (Nerrad, Corrad, Errad), a veszprémi püspökség birtoka.⁸⁴ Ma is létező község, Sümegtől nem messze, keleti irányban helyezkedik el.⁸⁵ Mieszko püspök kérésére I. Károly király 1340-ben megengedte, hogy a faluban keddenként vásárt tartsanak.⁸⁶ 1341-ben Peech-i Lukács fiai azt állították, joguk van a tátikai várhoz és tartozékaihoz (Nyirád, Szántó, Szóc).⁸⁷ A királyi tanács viszont arra a megállapításra jutott, miszerint ezek mindegyike a veszprémi egyház tulajdona, s így a mindenkori püspöké. Így nem volt akadálya, hogy I. Károly elcserélje őket Mieszkóval. A püspök a tátikai Alsó- és Felsővárért⁸⁸ és annak erősítéséért, illetve a hozzá tartozó falvakért az uralkodó káli földjeit kapta minden kapcsolódó királyi joggal. Ám amikor az újonnan megszerzett birtokok határjárását és beiktatását szándékozták elvégezni, azt a többrendbeli tiltakozás miatt nem tudták véghezvinni.⁸⁹ A beiktatásra csak I. Lajos trónra léptét követően, 1342-ben került sor.⁹⁰

Szántó (Zantow), napjainkban Zalaszántó néven találjuk meg; lásd Nyirád.

Szóc (Scoulth, Sceulch),⁹¹ az 1341-es határjáráskor lakatlan,⁹² ám ma is létező község Veszprém megyében, ugyanezen a néven; lásd Nyirád.

Hidegkút (Hydekut), napjainkban csupán puszta Zalaszántótól nem messze; lásd Nyirád.

Kál (Kaal), falunak is nevezik, de leggyakrabban nem egyetlen települést, hanem a Kál-völgyet fedi,⁹³ magában foglalva Mindszentkálla (Mindszent-Kaal), Köveskál (Kueskal), Szentbékáll (Szentbenedek-Centeuska), Kereki/Köreki-Kál (Kerekyaal), Töttöskál

⁸¹s cserébe visszakapta a Berényben (Veszprém vármegye) elhelyezkedő püspöki földeket.

⁸²AOkl XXII. 554. sz.

⁸³Lásd AOkl XXIII. 119. sz., illetve AOkl XXIII. 275. sz.

⁸⁴AOkl XXV. 70. sz.

⁸⁵*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Zala vármegye i.m.

⁸⁶AOkl XXIV. 158. sz.

⁸⁷AOkl XXV. 213. sz.

⁸⁸*Dénes József – Nováki Gyula*: Tátika három vára – http://varlap.hu/content/vkt_2013_1/vkt_2013_1_1_2.pdf, letöltés 2022. dec. 20.

⁸⁹AOkl XXV. 276. sz.

⁹⁰AOkl XXVI. 490. sz.

⁹¹Karlinszky B.: A veszprémi káptalan i. m. 202.

⁹²AOkl XXV. 276. sz.

⁹³AOkl XXV. 276. sz.

(Teuteskal) birtokokat.⁹⁴ A király és a királyné birtoka volt 1341-ig, amikor csere következtében Mieszko veszprémi püspök, illetve a káptalan kezére került;⁹⁵ lásd Nyirád.

Sebes, birtok, melynek a vármegyén belüli elhelyezkedése nem ismert. 1342-ig János örkanonok, Pál kanonok és testvéreik tulajdona volt, akkor viszont a veszprémi püspök és eljövendő utódai birtokába került⁹⁶ – már amennyiben a birtokcsere ténylegesen létrejött.⁹⁷

Bodon, Nyiráddal szomszédos. Esetlegesen Bodontelkével azonosítható, ez esetben szűkebben véve Tapolca, tágabban a Balaton vidékén helyezkedett el.⁹⁸ 1343-ig a zalavári apátság tulajdona volt, mely újbóli benépesítését tervezte.⁹⁹ Majd inkább bérbe adták Mieszko veszprémi püspöknek, aki így jogot nyert Bodon bevételeinek beszedésére. Ellenszolgáltatás gyanánt évi tizenkettő széles bécsi pensát kellett fizetnie az apátnak, halála, vagy az egyházból történő távozása esetén püspöki utódjának.¹⁰⁰

⁹⁴Karlinszky B.: A veszprémi káptalan i. m. 48.

⁹⁵AOkl XXV. 213. sz.

⁹⁶AOkl XXVI. 91. sz.

⁹⁷AOkl XXVII. 171. sz.

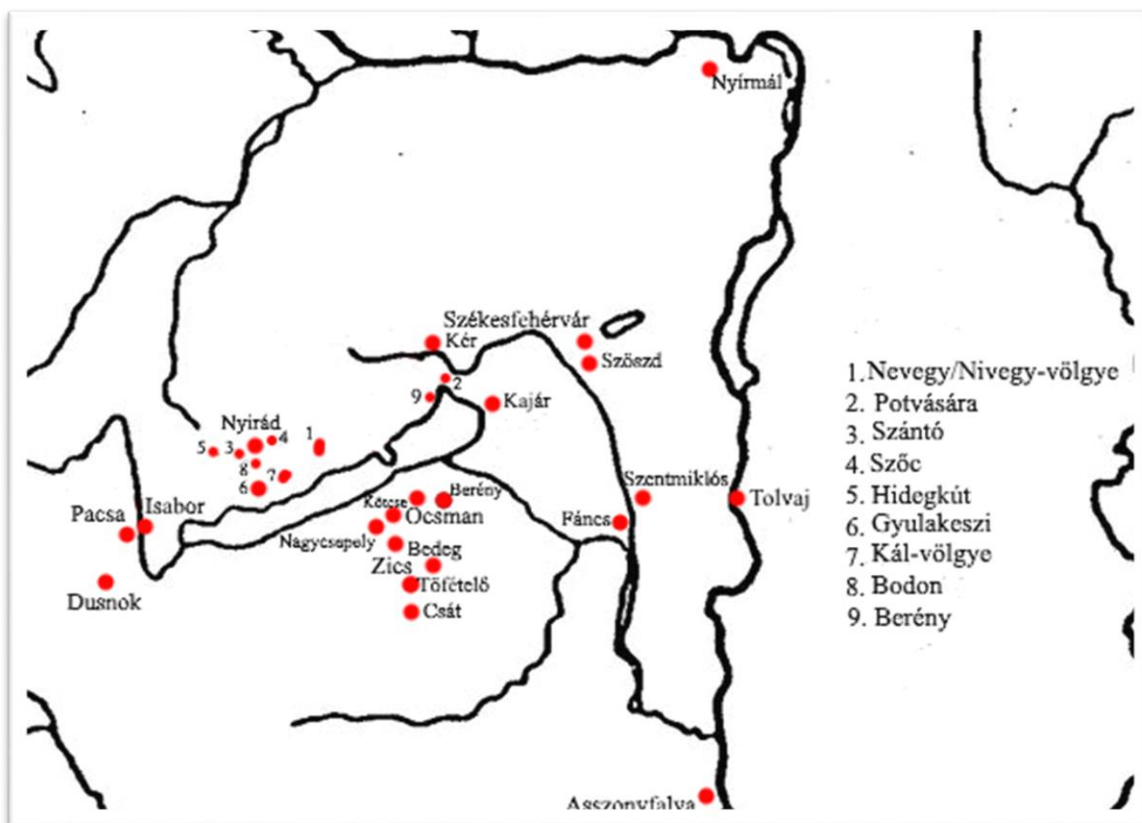
⁹⁸*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Zala vármegye i.m.

⁹⁹*Csánki Dezső*: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában – Zala vármegye i.m.

¹⁰⁰AOkl XXVII. 179. sz.

A nyitrai püspöki birtokok 1328 és 1334 között

A veszprémi püspöki birtokok 1334 és 1344 között